

Seminář 2.

Přece vratká
je rovnováha váhavých alejí

Neodvratné řeky přinášely nové názvy
ztlumeně jsem je jmenoval
drtivější nože se blížily
v tvých očích
chvěly se skály které jsem zahlédal po prvé
v tvých očích

Kolikáté cesty se větví kolem tvých úst
ze dne v noc
a opět neměnným směrem vlajících návěští

Neznám jemnější zem nežli je země tvých víček
vzdálené seno zavívá tvoje kroky
a vchází mezi mé rty

Neznám vroucnější zemi nežli je země tvých úst
odvíjel jsem do nekonečna jména sluncí kouře a žen
odvíjel jsem do nekonečna jména cest nocí a řek
abych posléze dosáhl
tvého nepřítomného těla

V smaragdech bahna tápaly mé oči
na obzoru
syčely nízké hvězdy